

ganske særlige grunde taler imod det, jf. lovens § 32.

3. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet foretager for tiden en omfattende efterforskning af en række forhold i Farum Kommune. Formålet med efterforskningen er at afklare, om der er grundlag for at rejse tiltale mod bestemte personer for strafbare forhold, herunder overtrædelser af straffeloven.

Statsadvokaten har over for Justitsministeriet oplyst, at efterforskningen har meget høj prioritet i anklagemyndigheden, men at der – på grund af sagens omfattende og komplicerede karakter – må forventes at ville gå adskillige måneder, inden der foreligger en afklaring af tiltalespørgsmålet. Statsadvokaten har i den forbindelse også oplyst, at temaerne for den nærmere efterforskning løbende justeres og revideres i lyset af nye forhold, som kommer frem.

Også de kommunale tilsynsmyndigheder behandler fortsat en række sager vedrørende Farum Kommune.

4. Efter beslutningsforslaget skal kommissionen foretage en undersøgelse af »det, der omtales som Farum-sagen«.

Som anført ovenfor under pkt. 1 – og som fremhævet under 1. behandlingen af beslutningsforslaget – vil det være nødvendigt i et kommissorium at angive, hvilke »nærmere bestemte forhold« en kommission i givet fald skal undersøge, jf. lovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Der foreligger ikke for Justitsministeriet nærmere oplysninger om, hvilke overvejelser der i Udvalget for Forretningsordenen (eller det nedsatte underudvalg) har været gjort med hensyn til en sådan afgrænsning.

Af de foreliggende udtalelser i dagspressen mv. – navnlig i Politiken den 1. august 2002 – har Justitsministeriet imidlertid forstået, at en kommission i givet fald ikke forudsættes at foretage en undersøgelse af forhold, som indgår i de allerede iværksatte undersøgelser af Farum-sagen, og at en undersøgelse således bl.a. ikke skal omfatte forhold, som indgår i statsadvokatens efterforskning (og herefter i en eventuel straffesag ved domstolene).

Justitsministeriet har i den forbindelse forstået, at man – med den ovennævnte principielle begrænsning – bl.a. forestiller sig en mere samlet undersøgelse af forholdene i Farum Kommu-

ne samt en undersøgelse af de kommunale tilsynsmyndigheds rolle i sagen.

5. Justitsministeriet er – i overensstemmelse med, hvad regeringen ved flere tidligere lejligheder har givet udtryk for – helt enig i, at det ikke ville kunne komme på tale at nedsætte en kommission med henblik på undersøgelse af de forhold, som indgår i statsadvokatens efterforskning.

En række afgørende hensyn taler således imod en sådan undersøgelse.

Det kan i den forbindelse bl.a. nævnes, at loven om undersøgelseskommissioner – som anført ovenfor under pkt. 1 – bygger på en klar forudsætning om, at der ikke bør iværksættes kommissionsundersøgelser af forhold, som kan belyses tilfredsstillende af de almindelige undersøgelsesorganer, herunder politiet og anklagemyndigheden, at statsadvokaten i den foreliggende sag allerede er i gang med en omfattende efterforskning, at der i givet fald måtte antages at ville blive tale om betydelige vanskeligheder i forhold til statsadvokatens muligheder for hurtigt og effektivt at færdiggøre sin efterforskning af sagen, således at der snarest muligt kan foreligge en afklaring af, om der er grundlag for at rejse tiltale mod de berørte enkeltpersoner, at det måtte give anledning til meget alvorlige overvejelser og betænkeligheder at lade en undersøgelseskommission foretage en »konkurrerende« undersøgelse og vurdering af spørgsmål, som ville skulle behandles (eller allerede var behandlet) af domstolene, og at også væsentlige ressource-mæssige hensyn taler imod en sådan »dobbeltundersøgelse«, jf. herved besvarelsen nedenfor af spørgsmål nr. 33.

6. Som følge af de principielle synspunkter, der er anført under pkt. 4 og 5, måtte en iværksættelse af en kommissionsundersøgelse på nuværende tidspunkt i hvert fald forudsætte en klar afgrænsning af, hvilke forhold der indgår i den verserende strafferetlige efterforskning – og dermed i en eventuel senere straffesag ved domstolene mod de berørte enkeltpersoner.

Som anført under pkt. 3 er det imidlertid ikke på nuværende tidspunkt muligt at foretage en sådan afgrænsning.

Det følger heraf, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke vil være muligt på nuværende tidspunkt i et kommissorium at angive, hvilke